

Mt 4,23-5,2; Salvátor 6.9.26

Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměšičné, ochrnuté, a uzdravoval je. A velké zástupy z Galileje, Desítiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly. Když spatřil zástupy, vystoupil na horu; a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: Blahoslavení!

Když jsou lidé nejistí, když je tísní vlastní bezradnost i bezmoc tváří tvář poměrům, které na ně doléhají - když včerejší jistoty přestaly platit, a slibované zářné zítřky se jaksi nekonají – když nevíme kudy kam – poohlížíme se občas po nějaké „mesiášské postavě“. Po postavě, která nejen táhne, vábí, ale hlavně ukáže cestu dál. Takhle nám dnes zní od Ježíše: v království Božím místa dost, dál kdo chce vejít vzácný host. Pozvání do „mesiášského nízkoprahu“.

Evangelista to líčí tak, že Ježíš obchází po galilejském venkově, od vesnice k vesnici, od člověka k člověku, a vyřizuje: Už je blízko Boží Království. A že tahle zpráva není jen nějaká reklama či populistické lákání, stvrzuje svými činy. Káže, a aktivně přistupuje k lidem, kteří byli v dlouhé či naléhavé nouzi. Neměl to za nimi daleko. Neboť jen co se rozkřiklo, že Ježíš káže o Božím Království, přišly za ním zástupy těch co na tom byli špatně. Z krajů nábožných a pravověrných, i z krajů, kde o kostel nikdo moc nezavadil. Jako by platilo, když slyšíš *V království Božím místa dost* od tohoto reprezentanta mesiášské svobody, naděje a nových šancí, **má cenu k němu zamířit.**

A evangelium je dobrou zprávou právě v tom, jak přesvědčivě do toho mesiášského nízkoprahu zve. Jak nedělá rozdíly mezi kovanými věřícími, a pochybovači nebo náhodnými příchozími. Ať už jsi v životě spokojený, nebo prožíváš neúspěch - ať tvůj život okupují vlastní nemoci, nebo znelidšťující síly venku - ať tě třeba osočili, že jsi looser, který nemá šanci - ať jsi ztratil síly i chuť něco se svým životem udělat - je tu pro tebe místo. Prostě, dál, kdo chce vejít, vzácný host.

Evangelista to záměrně líčí tak, že v tom Ježíšově přístupu k lidem ožívá stará mesiášská písnička - touha po pomazaném, po mesiášském reprezentantu Božích věcí, o němž se v 72. žalmu zpívá: *Zastane se ponížených -- vysvobodí ty, kdo jsou nejmenší v jeho lidu -- a vyžene utlačovatele. Zachrání toho, jenž byl oloupen a sténá ve své nouzi, poníženého, jenž se nedovolá pomoci. On se sklání k těm, kdo jsou bezbranní a slabí -- vysvobodí duši chudých -- vyproští je z útisku a násilí. Vždyť jejich krev je drahá v jeho očích.*

A aby té mesiášské blízkosti dal Ježíš trvání, směr a cíl, pokračuje dalšími kroky: Uzlal zástupy, vystoupal na horu, posadil se, otevřel ústa, vyučoval... Možná tu Matouš zpřítomňuje obraz mesiášského krále, jemuž Hospodin

předává pravomoc, aby ve světě, kde se utrhlý z řetězu síly, které ničí lidskost, a přivádějí lidi k zoufalství -- aby tu obnovil vládu spravedlnosti, lidskosti a vzbudil důvěru, že Boží vladařství není vzdálené ani mrtvé. Prý *Blahoslavení, kdo se k němu utíkají*, říká se v tom žalmu.

A protože teď jde o to, co je teď nejpodstatnější z Božího pohledu, zaznívá teď jako první Ježíšovo slovo právě: **BLAHOSLAVENÍ.**

Slovo, kterým jsou na prvním místě osloveni právě ti, které tísní vlastní bezradnost, i bezmoc tváří tvář poměrům, které na ně doléhají.

Blahoslavení! Mokrát si ho od té doby brala do úst církev, a znělo to jako vzývání jakýchsi dokonalých bytosti (někdy tak trochu bezpohlavních), co jsou tak zasloužilé a duchovní, že se vznášejí půl metru nad zemí. Nedostižný ideál. A jiní říkali, to jsou jen sliby jakéhosi posmrtného štěstí, které snad někdy, kdoví kdy na lidi čeká...

Když si ho však bere do úst Ježíš, zní to přesně naopak, jako gratulace těm nejnižším. Trochu to připomíná kněžnu, jak kouká z okna na babičku a přitom vzdychne, "šťastná to žena". Ježíš ovšem nekouká z nějaké Boží nebeské vyhlídky. Sám stojí uprostřed lidí, uprostřed lidské bídě. Stojí uprostřed těch stovek lidí ponížených a uražených, uprostřed těch, co vzdali své životní zápasy - nebo pláčou nad stavem toho světa - a vyřizuje jim:

Tohle není konečný stav vašeho života. Tohle nejsou poměry, kterým byste museli být nadobro poddáni. O vašem životě nerozhoduje ani vaše chudoba, ani váš hlad, ani vaše slzy, ani momentální úspěchy těch, kdo šlapou po spravedlnosti a lidskosti. Koukejte, Boží království přichází! Jako vyproštění ze sevření chudoby, jako nasycení, jako nadějná blízkost stírající slzy. Možná už jste ve své únavě ztratili chuť jakékoli vyproštění vyhlížet. Možná vám vtloukali od malička do hlavy, že Bůh stojí na straně úspěšných, bohatých, všelijakých celebrit či velebných pánů. Že k němu z chudoby a pláče máte náramně daleko. Ale já vám teď přicházím gratulovat, protože mesiášské vladařství přichází právě k vám. Už se rozsvítilo světlo na konci tunelu, a je blíž a blíž. Už vám svítá nově den. Vy, co už nic nečekáte, si můžete gratulovat: máte se nač těšit. Tak koukejte, abyste pro samé naříkání nepřeslechli, že už je to tady.

Už je to tady. Už se začínají dít věci, jak už poznali mnozí z těch zástupů, co se ze všech stran k tomuhle zvláštnímu mesiáši táhnou.

A taky se máte hodně nač těšit. Boží království nepatří totiž mezi projekty, pro které se lidi nadchnou, aby se u první překážky ukázalo, že to byl zas jeden z mnoha marných snů, jak udělat z vašeho života a tohoto světa lidštější místo. Má budoucnost. Roste spíš skrytu, někdy docela na okraji lidského zájmu, ale roste, a jeho působení se vposledu nedokáže nic postavit do cesty.

Nechat si říkat *Blahoslavení*, důvěřovat proměně, kterou tenhle mesiáš přináší, s tím **můžeš začít už dnes.** Nemusíš na to mít nachystané úspory, ani zbožný životopis, ba ani doporučení církevních strýčků či tatíků. To pozvání tu pro tebe je tak, jak na tom jsi. Můžeš mu svěřit svou důvěru, a z jeho příběhů a písniček

čerpat naději. Na cestě za Ježíšem vám tyhle nadějně vyhlídky už nikdo a nic nevezme.

O tu cestu jde totiž také. Když tehdy Ježíš otevřel ústa k písni blahoslavenství, podtrhuje evangelista, že tím své učedníky, i zástupy dole **UČIL**. Blahoslavenství nám nezní jen kvůli dobrým emocím, či endorfinům, co nám běhají po těle, ale především jako **mesiášské učení. Ano, je to písnička, ale Ježíš její pomocí vytyčuje směr cesty.** Teď jste cosi zaslechli, teď vaše temnoty prozářilo světlo naděje. Tak si tu písničku ještě chvíli opakujte, a taky koukejte, kudy kráčí dál ten předzpěvák, a zjistíte, že se vám ta písnička vůbec nemusí ztratit ze života. Naopak. Když půjdeš po cestě, kterou vytyčují blahoslavenství, narazíš občas taky na **stůl s chlebem a vínem**, kde se všem, kdo pro pláč či pro únavu či nevíru Boží království nevidí a neslyší, připomíná: *Už je to tady.* Pojd'te ke stolu, na slavnost, kde vzdáváme díky za ty překvapivé Boží šance. Ten stůl slavíme, **dokud on nepřijde**, protože se navíc máme hrozně moc nač těšit. Všichni. A hlavně plačící, chudí v duchu, lačníci, milosrdní, čistého srdce, tvůrci pokoje a pronásledovaní pro spravedlnost. Amen

Matouš 4,23-5,2 Salv 6. 9. ´26

Píseň 787, jen ref.

In: *Proč se bouří národové, proč lidé reptají? Králové země se srocují, knížata se smlouvají proti Bohu a jeho pomazanému: „Zpřetrhejme jejich pouta, zahodíme jejich provazy!“ Panovníkovi jsou (však) k smíchu: Cožpak jsem nepomazal svého krále na Sijónu, na své svaté hoře?!*

Blahoslavení - všichni, kteří v **něm** mají útočiště! Amen (Ps 2,1-6.12b)

Píseň 3 (Zalm 2)

Modlitba

Hospodine, Bože Izraele a Otče Ježíše Krista, před tvou tváří smíme prožívat radost vysvobozených, vděčnost obdarovaných, pokoj a naději těch, jimž bylo odpuštěno. Nemusíme mít strach z těch, kdo se tváří jako majitelé zeměkoule. Nemusíme závidět, těm, kdo toho mají víc než my. Nemusíme si naříkat. Byli jsme pozváni stát se tvými dětmi. Za to vše děkujeme, to vše si vděčně připomínáme, to je důvodem písniček, chval, radosti.

Ty také víš, v čem je naše vděčnost a radost chvilková, povrchní, kolikrát se uzavíráme tvé záchraně, tvé obnovující a vysvobodivé moci. Dej tedy zaznít slovu, které zpřítomní tvé dary, vyznačí tvé milníky, dosvědčí tvou obcerstvující blízkost. A zastav směřování, které stejně nikam nevede. AMEN.

1. čtení Žalm 72, 1-4.12-14

Píseň 197,1-10 (po 6. sloce interludium)

kázání Matouš 4,23-5,2

Píseň Ž 72,1-5 EZS

Confiteor

Když nám, Pane zní pozvání k hostině Božího království, vnímáme o to ostřeji, co nám brání ho přijmout. Příliš často se přizpůsobujeme těm, kdo mají moc, úspěch, vliv, místo abychom se drželi tvého pozvání a tvé cesty. Chceme vypadat jako úspěšní a schopní, a neumíme pravdivě přiznat, co nám nejde a kde selháváme. A zrovna tak nám chybí odvaha k solidaritě a vnímavost pro bolesti lidí a světa kolem. Ale tvá mesiášská vláda není daleko - tvé pozvání zní, a my se ho s důvěrou smíme chytit. Tak obnovuješ víru

i společenství, tak vysvobozuješ z pout starání jen o sebe sama, tak vyháníš rezignaci a obnovuješ lásku. Když nás nyní zveš ke stolu Kristovu, dej nám potkat právě tohle ujištění a pozvání k osvobozujícímu obratu.

S touto důvěrou voláme, Pane smiluj se, Kyrie eleison
Všichni, kdo takto vyznáváte a věříte, připojte se 3x společným Kyrie eleison

Pozdravení pokoje

Pane Ježíši Kriste, zde mezi námi přítomný, za vše, co jsi pro nás udělal, a za vše, co jsi slíbil, co my můžeme nabídnout? Naše ruce jsou prázdné, naše srdce unavené, prázdné, bez naděje. Ale ty máš moc nás proměnit. Rozpomínáme se na tvou poslední večeři a prosíme: Sešli svého Svatého Ducha na nás a na tyto dary chleba a vína. Dej, ať se stanou ujištěním, že v království Božím místa dost, pro nás i mnohé další. Ve tvém jménu se společně modlíme:

Otče náš

USTANOVENÍ

Mezi přáteli, kteří s ním stolovali, Ježíš **vzal chléb** a řekl: Toto je mé tělo. Za vás se láme. Potom vzal **kalich vína** a řekl: Toto je nová cesta k Bohu, otevřená mou smrtí. Pijte z něho všichni...

Sdílení: Pohleďte, toto je Váš Pán, přicházející k Vám v chlebu a vínu. Toto jsou dary Boží pro Boží lid.

Pozvání:

I řekl jim Ježíš: Jáť jsem ten chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniť nikdy... K VP jsou zváni bez rozdílu církevní příslušnosti všichni.

Píseň 787 (vysluhování)

PROPOUŠTĚNÍ: *Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kteří ho milují. Jděte v pokoji*

MODLITBA Chválíme tě Pane za hostinu tvého království, chválíme za to, že obnovuješ naději a vyprahlou víru. Když nás posílil na cestě následování, drž nás na ní svým Duchem, otevírej naše oči pro nouzi bližních, otevírej ústa ke svědectví evangelia, otevírej srdce pro milování bližních podle tvého příkazu i příkladu. Takto nás veď a provázej, dokud ty sám nepřijdeš. Amen.

Píseň po 694,1+2

Ohlášení

Přímluvy Když jsi nás hostil u svého stolu, dej našim krokům sílu, a drž naše žití v kurzu Božího království. Když nás přepadnou pochybnosti, otevři nový výhled, a projev se jako zdroj naděje. Věrně jsi, Pane sloužil věci nebeského Otce. Povzbuzuj i naši věrnost, dávej sílu lásce a povzbuzuj k službě tvému království. Tvé království ať svou moc projevuje mezi nemocnými, mezi pronásledovanými, mezi odepisovanými, uprostřed pláče, který sami neumíme utišit, tam kde běsní válka, na cestách utečenců. Tvé království ať svou moc projevuje v církvích po všem světě, mezi bohatými i chudými, úspěšnými i loosery. Tichá modlitba „...“
Pane smiluj se, pro Jka, který s tebou a DS krasluje navěky. Amen

Poslání Žd 4,14-16

Požehnání

Milost našeho Pána, JKa, láska Boží a přítomnost DS s vámi se všemi. AMEN

Píseň 410 (nová)